

Naše Beseda

OO PÍŠÍ ZE STARÉ VLASTI.

Pan Richard Gruber, známý krajan ze South Omahy, obdržel ze staré vlasti — Moravěny — od svých tamních přátel dopis, který nám pro jeho zajímavý obsah doručil k otištění.

Ve Žďáře, 28. října 1919, ve výroční den prohlášení samostatnosti republiky československé.

Milý příteli na dálném západě!

Čině po přání pp. hostů u Sues-sů odpovídám tímto na poslední tak zajímavý list Váš. Chtěl bych Vám toho hodně mnoho napsat, ale 80ka sedí mi již na těle, válečné útrapy a strádání vysuší značně morek a proto asi líčení mé nebude tak úplné a šfavnaté, jak bych si přál.

Slavně dnes národní svátek, vzpomínáme věčně všech přátel k vítězství nám přispěvších, zvláště pak Spojených Států (Vaši nové vlasti), jichž voje na evropském území krvácelo, jichž koráb by zajatec a legionáře naše domů dopravují, a nás v těžkých nynějších poválečných dobách potraviny a výborné jakosti opatřují. S jakým nadšením a jakými poetami uvítán byl Masaryk! Hvězdy praporů Spoj. Států nechť dále skvěle září, osvětluje příkladem svým celý svět! Vzdělaná jsi Ameriko, ale srdce našemu tak blízká...! (Od dob Kolumbových značně se přiblížila; on sám potřeboval půl světa, — parníky nyní sotva týdne, létadla a telegramy ani jednoho dne. My děti v bujně fantazii své učinily si výlet do "nového světa" mnohem pohodlněji: vzletly jsme balonem do výše, tam počkaly asi 6 hodin, až totiž se zeměkoule s Amerikou pod nás otočí, a nyní jen se spustit dolů.)

Již tedy dočkali jsme se a máme, po čemž jsme toužili, zač naši předkové životy své a jmění nasazovali, zač naši legionáři krev celili a naši předci ve vyhnanství, v cizích ač státech, pracovali — plnou svou svobodu — svou vládu — své vojsko — své peníze; — (konce úplavici!) — nové ty naše korunky a 5 K tak se mnohým zalíbily, že jejich obrázky schovávají a tím nouzi o drobné působí. Státní převrat byl téměř okamžikem a bez krveprolití proveden, což v celém světě nemalý obdiv způsobilo. Stará státní budova se zhroutila, nová se staví, potrvá však delší ještě dobu, než dílo se dohotoví. Hraniče státu nejsou ještě přesně stanoveny, o Těšínsku dosud nerozhodnuto; vojsko musí v hranicích býti stále v pohotovosti. Daně budou, jak jinak při přestavbě ani mysliti nelze, značně zvýšeny; státní půjčky vypsaný. Co se stane s válečnými starými půjčkami, dosud se neví. Klademe však ochotně oběti tyto na oltář vlasti pro její čest a slávu!

Máme nyní jako zárukem Brno české s Masarykovou univerzitou, s vysokou zemědělskou a zvěrolékařskou školou, s hudební konservatoří a nejvyšším soudem; německé školy pro nedostatek zaetva zabráný a v palácích těch usazený, ditky české; menší nové naše školy v německých osadách sestátněny.

Slovensko, byvší Maďary přepadené a popleněné, stálo mnoho krve našich chrabrých vojáků, obrozuje se v úhledě; maďarské školy proměňují se v slovenské (mnoho učitelských sil z Čech a Moravy tam přestouplo — ze Žďaru sl. Friebova, také učitel hospod. školy p. Pavlík), zřizují se střední školy, v Bratislavě (Prešpurku) i universita. Také značný počet úředníků (od nás p. Boček, poš. úřed. zeť p. Friebo) odešlo se na Slovensko, aby tuto naši slovenskou větev, po 1000 let v maďarském otroctví úpící, k novému svobodnému životu probouzeli.

S českými a moravskými Němci se posud nejednalo, ale zajisté musí tito uznati, že poměry se změnila a že jsme pány my.

Zajetí i legionáři zřejmě jsou již poněvíc doma (také p. Pojmap, o mlad. p. Kráparovi se neví).

Z hospodářského stanoviska posuzován, byl tento rok úrodný

(takých aby bylo aspoň 7); obilí přezimovalo sice dobře, jaro bylo však studené a mokré — vše se pozdílo — stromy začaly se zelenati teprve o sv. Janě. Těž léto bylo vlhké a chladné, feky se rozvodnily, zvláště Morava v rovinách strašně rádlila a plodiny ničila; u nás obilí a brambory zimou a lijáky již již hynuly, když v druhé polovině srpna přišla k nám z Ameriky, jak časopisy zjistily, teplná vlna, nastalo krásné, horké do sv. Václava trvajících počasí; rostlinstvo se vzkřísilo, takže žně byly výdatné, ale pozděné; velcí hospodáři, nemající dost lidí, sotva do posvícení měli doma řepu, brambory a pšenici, z níž ovšem koláčů nenapekli, ale mnozí tak se zpozdíli, že nyní mají vše pod sněhem a mrzne o Dušičkách, jako o Třebch Králích. Snad se počasí změní. V čase válečném rozšířilo se u nás pěstování pšenice. Sena i otavy bylo dosti. Třešní a bruskek urodilo se hojně — švestek méně — jablk málo; švestková povídla nahrazení se borůvkovými a bezinkovými; chudý lid získal sbíráním borůvek značné obnosy.

S dobytkem se nyní šetří, aby se rozmnožil a chov zvelebil, proto masa hovězího i telecího jest málo, též vepřového je nedostatek, i tuku; lesní obory zrušeny — proto zvěřiny je po skrovnu; jindy husa v trudných těchto dobách je zbožňovaným ptákem, jako "ibis" ve starověku.

S průmyslem jde to jen pomalu ku předu, nedostává se surovin — kůže, kovů, uhlí, dříví, benzínu, petroleje a svítiva vůbec; jak šťastni jsme u nás, že máme elektrinu — drahá vše, ale svítí to přece! Také osmi-hodinová práce jest již zavedena.

Obchod vázne ještě. Náhražky neuspokojují a originály mají báječné ceny. Vlaky jezdí nyní v téměř počtu, jako před válkou, ale zpozdějí se.

Všecky tyto svízely snášíme ochotně a trpělivě, těšíce se blahou nadějí, že se vše v republice na-ří obrátí k dobrému a při tom všem jsme veselí. "Jen když nám pánbůček zdravíčko dá!", ehojíme pilně do divadla, třeba dvakrát i třikrát na týž kus, na koncerty, domácími neb národními našimi umělci pořádané. Nár. dům při všem vyprodán; dobročinné podniky — sbírky vynášejí peněz jako šupek. Sokol ovšem s ostatními zápolí o palmu vítězství, sbíraje mimo na dobročinné i na vlastní své účely: Na "pražský všeobecný slet" a na vlastní Sokolovnu.

A což Žďár? — V zevnějšku svém se nezměnil; s jara byly volby do obecního zastupitelstva dle nového řádu; pan Stratil, nyní již velmi správce, zvolen starostou, vykonává obě funkce; paní Martinková dostala se do městské rady. Volby do "Národního shromáždění" budou v brzkou.

Škola rozšířena přístavbou, prodloužením fronty k Národní domu (co bývaly záchody), vyhovuje účelu svému plně; jedna místnost ponechána "Ústřední knihovně". Ředitel P. Klusáček je již rok v pensí; p. Pecháček ze Z. Žďaru red., p. řed. Růžička obdržel na rok dovolenou, zastupuje jej p. Pohanka; p. Vondruška z Bystřice je ve výslužbě a přistěhuje se z jara do Žďaru, který se stane ektoradem pensistů, jako Štýrský Hradeč. Což těm novým pensistům, těm se dobře daří, mají pozitivní své již zákonem upraveny, ale my staropensisté, já, p. řed. Oswald a p. Rohlík máme bídu, odkázání jsouce na staré službu a ani ne 50% přídavek vůči 5- až 10-násobné drahotě. Snad si nás tam nahore (na hradě) také vzpomenou.

Pan farář stal se děkanem novoměst (sídlím ve Žďáře), p. dr. Kohout obvodním lékařem, p. Rojkovský prodal výhodně cihelnu a odešel do Štýrska. Těž máme nového p. notáře.

U Suesů se pivo čepuje po celý den, ovšem jako vjude jinde válečné jakosti a ceny; od nového roku bude prý se vyrábět pivo opět dle starého receptu z ječmene a chmele. Po demobilisaci oživily opět hospody, vypravovány válečné historky a vzpomínání zlatých časů uzemek, ovarů, jaterníků, slaných rohlíčků atd. Ku konci také něco o sobě. Omluvil jsem se, že jsem se nedostal, ale když jsem již bedra má tíž. Chodím však dosud zpřímá s neschvnutou paterí; vlasy drží barvu, zrak již

slabne, brýle nepomáhají, proto vzdal jsem se sbormistrovství; rheumatismus mne jako nejlepšího přítele neopouští, paměť jest ta tam. Kotel (žaludek) hlavil to součástka lidského ústrojí, pracuje bezvadně, ale uhlí se mu do-dává málo a jen náhražky, proto tělo jest kost a kůže. V létě na sluníčku je mi hej!, nastane-li ale nepohoda, zima — pak jen postel skýtá mi bezpečného útulku. A tu až do únavy, píši také, kouřím čtu — totiž mám-li co, ale obyčejně nemám, tak malý přídel tabáku stačí asi na týden a pak se kouří vše, co kouří a člověk je otravuje, místo aby záračnými účinky nikotinu mysl svou povznesl a z hlavy své myši (starost) kouřem vypudil. Tuto léčebnou rostlinu dala nám Amerika, a po čase opět jinou rostlinu — brambory, abychom snad, nemajíc tabák, kouřili bramborovou nat, již se nám letos hojně urodilo.

Proto při vši své účt k Americe zadržívám jí, že na celém jejím kontinentě nenašel se posud člověk, který by dal a provedl návrh, by národu československému ku povznesení myslí jediný jen koráb kuřiva zaslán byl. Škoda na stokrát! Jindy se říkalo: Nestojí za fajfku tabáku! a nyní, jak jsi vzáena a žádoucí!

O prázdninách byl jsem v Praze, bych spatřil hrad v nynějším jeho lesku a sláve; byl zasloužil mlhou; prostory hradu prázdný; ještě snad nedoréknu některé slovo z minulosti, jimž by kletba stáletá úplně sňatá byla. Ani Praha sama neposkytla mi žádoucího požitků a při millionové počtu obyvatel zdála se mi býti prázdnotou; byly prázdniny, mnoho lidí na venkově, také elektriky spouští lidli ulicím odnámají. Na tom pražském mostě setkal jsem se s výpravou žďarskou, která též se ubírala do hradu a chráma; byla to pí. poštímistřová, pí. Suessová ml., pí. Novotná a pod. Měli jsme z nahodilého setkání upřímnou radost.

A nyní již těch novin dost! — Tak, milý příteli, jsem toho napsal, abyste měli hodně ke čtení a rozjímání, abyste Vy i rodina Vaše na Žďár a na nás častěji si vzpomněli — a jak jste nám o známí, dobře se Vám tam vede, to Vám ze srdce přejeme, ale proto přece doufáme, že až se pověstných pečených vrbáčů přejíte, touha neodolatelná po staré vlasti přinutí Vás k návratu, kdež Vás i rodinu Vaši s láskou přivítáme.

Žijte blaze — na shledanou! — Všem milým bratřím československým v Americe volám srdečně: "Na zdar!"

Václav Sues.

DISPUTANTA, VA., 8. prosince 1919. — Čtená redakce, připomenou shledatě poukázku na zapravení předplatného na "Denní a Nedělní Pokrok". Shledal jsem totiž, že mně předplatné vyšlo dnem 1. prosince, proto nyní spěchám, abych si správnou dodávku tohoto vskutku dobrého časopisu zase na rok zajistil. Počasí máme nyní zde celkem pěkné a také jsme již vymalovali ofisky, za které letos dostáváme dosti slušnou odměnu, neboť nám za ně platí \$3.00 za buš a očekáváme, že budeme ještě více za ně dostávat. Velmi rád čtu dopisy, však sám nejsem velkým dopisovatelem a to z toho důvodu, že jsem člověk pracovitý a na psaní nikdy nezbyvá mně mnoho času. Srdečně všecky zdraví — Andrew Janoško.

KNOXVILLE, NEBR., 8. prosince 1919. — Čtená redakce "Pokroku"! Dnes sobě zasílám předplatné na "Denní a Nedělní Pokrok", který sice vždy si rád přečtu, hrozně ale nerad píši dopisy. Dnešní doby jsou snad všechny časopisy plně polemiky v otázce dělnické. Vskak i já jsem se dosti jako dělník napracoval v Omaze a sice u Armour a Cudahy v jatkách, až konečně se mně ten městský život znelibil a šel jsem sloužit na farmy. Dnes vlastním 320 akrů pozemku, to se ale rozumí, že si nemohu práci vybrat — jestli se mně líbí, anebo nikoliv. Práci musím udělat a dodělat třeba v noci, ať jsou hodiny kde chtějí. A tu si myslím, kdyby ten dělník též tolik dělal a dělal jako já, že by se mu přece muselo někdy toho platu na živo-

bytí dostávat. Vím však, jak to chodí — pracuje-li v "gangu", musí s "gangem" večer na "show", neboť druhého dne by se ti vysmáli, že jsi "bába". Pak-li nejsi u ní, nemůžeš tam pracovat, tak jako já jsem se musel dát k unii, abych tam mohl v práci obstáti a platit 50c měsíčně na unii se slibem, že, až prý vyjdeme na stávkou, z peněz těch budeme brát podporu na živobytí. Když však bylo těch peněz třeba, byla pokladna prázdna, vzdor tomu, že do ní každého měsíce hezkých pár poláků přišlo. Nejspíše měla ta kasa někde díru. — Vskak dosti té polemiky a sdělim, jakou jsem měl v tomto okolí úrodu. Tak pšenice sypala od 3 do 10 bušů po akru a při tom zrna dosti špatného — následkem rezu; oves, od 20 do 50 bušů po akru a ta slavná kukurice, od 30 do 40 bušů po akru; alfalfa vydala tři seče dobré a čtvrtá už byla slabší, následkem sucha. Za to ale prvá se byla až velká; rovněž sena bylo letos více, než loni, takže alespoň já jsem letos spokojen a na stávkou nepůjdu. Přístě podám opět nějaké zprávy ze zdejší osady. S pozdravem dopis končím a znamenám se v účt —

Jos. J. Forman.

WATERVILLE, KANS., dne 10. prosince 1919. — Čtení přátelé, zasílám předplatné na "Pokrok". Nového zde mnoho není, ovšem až na to, že jest nám všem uloženo, jednou se odtud odebrati tam, odkud se nikdo nikdy nevrátí. Tak dne 24. listopadu na věčnost odebral se p. Jos. Dobrovolný a to neočekávané a velmi náhle. Zmíněného dne meškál p. Dobrovolný návštěvou u nás odpoledne asi do čtyřech hodin a měl velké starosti, co a jak udělá. Odebral se domů ku svému synu Frankovi, u něhož poslední dobou bydlel a v šest hodin večer byl již neobtěžkem — Pan Nebeský vysvobodil ho ze všeho soužení a zbavil ho všech trampot. Když od nás odcházal, dvakrát se s námi loučil, jako by tužil, že se s námi více neshledá. Smrt jest zrádná, dostaví se, aniž by se kdo nadál. Pan Dobrovolný byl rozen ve Věcově u Nového Města na Moravě a do Ameriky se přesídlil v roku 1879. Přijel tehdy do Table Rock, Nebr., odkud se v roce 1903 přestěhoval do Kansasu. Srdečně zdravím personál "Pokroku", jakož i všecky čtenáře, jimž přejí hojného zdaru v nastávajícím roce. V účt —

Josef Svoboda.

CARNS, NEBR., dne 12. prosince 1919. — Čtená redakce Pokroku! Tentokrát jsem nucen podati vám velmi truchlivou zvěst o úmrtí p. Jana Koeniga z River-vie, jenž po 4 dny trvajících nemocí a přes všechny lékařskou pomoci zemřel dne 27. listopadu, ve Springview, Nebr. Zesnulý zanechává po sobě dvě dcery ve Winner, So. Dak., truchlící rodiče, čtyři bratry a jednu sestru. Jeho syn, Herald Koenig, dokončil na bojišti ve Francii, 15. října 1918. Jan Koenig narodil se v roce 1863 v Žamberku, kraj Královéhradecký, v Čechách. V roce 1868 přestěhoval se svými rodiči do Ameriky a sice do západní části okresu Keya Paha, Nebr., kde v čase svého skonu zastával druhou lhůtu okresního komisaře. Zpráva tato zajisté velice překvapí jeho známé v okolí Pishelville, Neb. — Počasí máme zde takové, že by se za ně nemusil ani Eskymák stydět. Sněhu všude leží od 1 do 5 stop zvýši a zimoměr přitomně ukazuje od 15 do 26 stupňů pod nulou. Ještě dobře, že máme dostatek toho dříví, při kterémž si můžeme několikrát zahřát. Krmitva pro dobytek máme také dostatek, za to ale je posud mnoho kukuřice v poli. Vám i všem pp. odběratelům přeji veselé vánoce i šťastný nový rok. S veškerou úctou, váš —

A. K.

GREGORY, SO. DAK. — Čtená redakce! Již se blíží zase doba, kdy obyčejně zasílám předplatné na velice nám milý časopis "Dokotský Pokrok". Proto činím tak i letos, zasílám vám celoroční předplatné \$2.50. Při léto přiležitosti chci též něco sdělit čtenářům z toho našeho Rosebud. Přitomná nám zde paňuje ta pravá dakotská zima a sněhu jest zde již také dost, zvláště v polích.

Snad jest to tím, že jest ještě mnoho korny na polích nevyloupané. Ba mnozí ani dosud s loupaním nezačali. Úroda letošního roku byla dosti dobrá. Pšenice sypala od 7 do 20 bušů; oves, od 20 do 50 bušů a korna až 40 bušů po akru. Mnoho záleželo na tom, jak bylo pole obděláno. Městečko Gregory zdárně pokračuje v před, neboť mnoho zdejších farmerů-Čechů se stěhuje na odpočinek. Jako snad všude jinde, tak i zde jest bída o uhlí a bude-li ta zima zde tak rádit, jak od 14. listopadu nám rádí, tak do jara všichni pomrzeme. No, nějak bylo a nějak snad zase bude a až to bude nejhorší, tak si vlezeme pod peřinu. Psal bych něco nového, ale nikam skoro nejedu a tak se ničeho nedovím, co by etenáře zajímalo, a ty všelijaké maličkosti, co člověk zachytné, když vezme sluchátko od telefonu na chvíli do ruky, nestojí ani za zmínku. Proto, etená redakce i milý etenář, přeji vám všem šťastné a veselé vánoce a k tomu plný pytel peněz a ještě všechno, co si sami přáti budete a jestli to zimu ve zdraví přečkám, tu zase za rok se s někým přihlásím. — S pozdravem na všechny čtoucí, zůstávám váš mnoholetý odběratel, Jos. Vavruška.

Čtený příteli! Díky za zaslání předplatné a zároveň dovolujeme si vás jménem všech našich etenářů požádat, abyste úmysl svůj pozměnil a na místě až za rok, zaslal nám vždy zprávu, kdykoliv se v té naší velké české osadě něco důležitějšího přihodí.

Pokoj a mír.

Mír je základním tónem Vánoce. "Pokoj, zdraví, dlouhá léta," tak se to ozývá ze starodávných vánočních koled přerůzných národů. Zdraví jest ovšem hlavně věcí při tom. Uzavíme mír se svými vnitřnostmi za pomoci Trinerova Léčivého Hořkého Vína, které zažebná nechuť k jídlu, zácpu, bolení hlavy a různé jiné žaludeční potíže. Při nastuzení a kašli, jichž období je teď v plném proudu, nejlepší lékem je Trinerův Mírnitel kašle. Při zpuhnutí mandlí kloktejte ihned Trinerovým Antiputrinem! A při oznoženinách, neuralgii nebo reumatismu Trinerův Liniment dá Vám nejrychlejší úlevu. Tam, kde kupujete léky, přihlašte se o krásný Trinerův nástěnný kalendář 1920, dostanete jej tam zdarma (nebo od nás poštou za 10c). — Joseph Triner Company, 1333-43 S. Ashland Ave., Chicago, Ill. — Advertisement

Ženská Hlídka

KOUTEK
Paní Radové.

Vážená paní Radová! Odpusťte, že vás i já jdu obtěžovat a žádat o radu, neboť mne srdce bolí nad nevděkem lidským. Jak se mám zachovati k lidem, jimž jsem po léta sloužila a dobrodinně ukazovala, aniž bych kdy byla jediného centu odměny žádala. Vskak teď zrovna ti již ne pomoci nepotřebuji a tudíž si mne ani nevsímou; jsem již teď sprostá. — Uražená žena.

Odražená ženě: Lidé, kteří dovedou tak brzy zapomenouti na ty, již jim dobrodinně proukázali, věru že nejsou hodni, abyste je pozdravila. Jestli oni vás ignorují, to vás ani dost málo nemá trápit. Vy sama u sebe jste spokojená a to vědomí vám budí náhradou za bezohledné a nevděčné jejich chování. Ublíží-li vám, tož přijde doba, že toho budete někdy litovati. A jestli oni nemají tolik ety a taktu, tož si jich též nevsímajte. Raději je politujte, neboť tací lidé zaslouží politování.

Čtená paní Radová! Doufám, že mně poradíte, co mám dělat. Mám hocha, s nímž chořím již delší dobu, ale po nějaký čas poruzují, že si více všimá jiné holky, což mne velice mrzí a bolí, neboť ho skutečně mám ráda. — Devče ze západu.
Odpověď Devčeti ze západu: Já bytí na vašem místě, nechala bych hocha, ať on sám rozhoduje mezi

Severův léky od západu
Kašel
Je to velmi choulostivým přínakem, který přináší vždy mnoho bolesti, neschází a úzkost. Jest to něco, čeho se hned tak zbaviti nemůžete, leč byste učinili to, co jiní před vámi zkusili: Užívejte
Severův Balsám pro plic
(Sever's Balsam for Lungs) v léčení kašle, nastuzení, chraptivosti, těžkého dýchání, bolavého hrdla a křečovitého křupu. Dostaňte si jej v lékárně. Jest zrovna tak dobrý pro děti jako i pro dospělé. Ceny: 25 centů a 1 cent daň, aneb 50 centů a 2 centy daň.

vám i jinou. Pakli vás má skutečně rád, tož se nebude vzdalovat, avšak není-li jeho láska k vám upřímná, tož jest pro vás lépe, stane-li se mezi vámi rozlučka dříve nežli později. O nepřímou lásku není co státi a lépe se jí vyhnouti a hleděti zapomenouti.

Čtená paní Radová! Jsem holka už 16 roků stará a dělám již skoro rok a peníze, co vydělám, dávám mamince a ona mně jen dává, co potřebuji, ale moje kamarádky mně říkají, že jsem hloupá, že si mám peníze nechat a dát jí jen tolik za zdravu, jako ony! Prosím, řekněte, zda-li dělám dobře, aneb se mám řídit podle nich. — Mladá holka.

Odpověď Mladé holce: Moje rada vám by byla ta, abyste jen dále byla hodnou deeryčkou! Jako taková matec všechny vydělané peníze k rukou složila, ona nejlépe se o ně postará, a tak jako každá matka, též se postará i o vás a zajistí vás na nicem nezkrátí. A jestli vaše kamarádky vás nabádají jinak, tož jich neposlouchejte, ale spíše jim vysvětlete, že ony jsou v nepravu, poněvadž každá hodná deerka do 18 roků své matec svojí mzdou odvádí a mnohá i děle. Je málo případů, kde by matka své dítky hleděla zkracovati, v jakémkoliv případě.

Paní Radová! Moje maminka chce pořádk, abych ehořil do školy, ale já bych už rád šel dělat, když vidím, že ona peníze potřebuje, neboť mně jest už 14 roků. Prosím, napište zde, že mohu a ona mě pak nechá, když to bude číst v novinách. — Hoeh.

Odpověď Hoehu: Jen, synáčku, ehoř s chutí do školy a pilně se uč a moci vyehodíš školu, potom budeš moci mamince více peněz vydělati; když budeš mít školu, dostaneš více platu a též budeš i více vážen. Jen posledně maminku, neboť ona toletí dobře radí. Ale kdyby's i chtěl nechat školu, tož ti zákon nedovolí, neboť musíš ehořit do školy do 16. roků svého stáří.

Z KUCHYNĚ

Kapr pečený s kyselou smetanou.
Umyj a dobře nasol kapra; polož na dno pekáče několik třísek, vlož na ně kapra kuží návrh, by nepřilehl; dej pod něj maslo, rozkrájenou cibuli, trochu tymiánu, celého pepře, podle trochu octa, trochu vody a nech to v troubě hezky do červena upéct; nsmíš ho ale obracet, ale mezi pečením ho stále polévej kyselou smetanou jako zajíce; pak ho vyndej pozorně na mísu, aby se nerozpadl, omáčku proced a vlej jí pod něj.

Jazyk naložený v jalovci.
Omyj jazyk náležitě, osuš a natři jej utlučeným jalovcem i hrubou solí, rozetrouc také dva stroužky česneku. Dej svinutý a svázaný jazyk do přiměřené nádoby, polož naň prkénko, neb talíř obtížen těžkým závažím. Tak jej nech ležet dvanáct neb třináct dní; musí se ale obracet denně, až zčervená na způsob uzeňého masa. Tu se otvře, uváří se do miska, oloupa a když se dočtyřde, rozkrájí se jako uzový jazyk, a podá se na stůl se křenem, aneb aspikem.